

[Gunnar Fog-Petersen.]
 det Resultat, at her bør der foretages en Afskrivning. Nu siger Bankdirektionen: Den Vurdering, De har foretaget dér, Hr. Bankinspektør, er efter vort bedste Skøn og nøje Kendskab til den paagældende Forretning, til hele dens Konstruktion og Arbejdsmaade, forkert; vi mener ikke her i Banken, at den Afskrivning, som Bankinspektøren foreslaar, er nødvendig eller rigtig. Bankinspektøren tager fejl, vi sætter vor Indsigt op mod hans. Hvis det Tilfælde foreligger, ja, saa har det ikke noget med Lovens Overholdelse at gøre, men det kunde nok have noget at gøre med Konsulentvirksomheden, idet Bankinspektøren saa kunde svare: Jeg ønsker Sagen tilført Protokollen, jeg ønsker Bankens Bestyrelse og eventuelt Generalforsamlingen gjort bekendt med, at efter min Opfattelse er dette Engagement uforsvarligt og bør bringes ned, og hvis Bankens Ledelse vil gaa derimod, saa maa den gøre det paa eget Ansvar, jeg vil blot sige til i Tide. I saa Tilfælde mener jeg egentlig, at Bankinspektøren har udført det, han bør, og gjort sin Pligt. Men det bør ikke ligge i Bankinspektørens Magt at sige: Men saa maa De heller ikke udbetale Udbytte, thi hvis han har den Myndighed, træder han faktisk ind i Direktionen, ind i Bestyrelsen for den paagældende Bank, som en Leder af Banken og som en, der disponerer over Bankens Midler og over Indskydernes Midler med det Ansvar, som tilkommer Bankens Direktion og Bestyrelse. Dér er man, forekommer det mig, ude over, hvad der kan forlanges af en Inspektion, ogsaa ude over det, som det ærede Medlem vilde mene var en Bankinspektørs Opgave, nemlig at sørge for, at Ledelsen virkelig er Ledelse. Det sørger han jo for, naar han her peger paa et bestemt Punkt, men det skal ikke være hans Skøn, der bliver det afgørende, thi det er ikke ham, der har Ansvaret.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): De Bemærkninger, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds nu gjorde vedrørende Bankinspektørens Myndighed, interesserede mig meget, og de bibringer mig den Opfattelse, at det ikke skulde volde større Vanskelighed for det ærede Medlem og mig at komme til Enighed i alle Tilfælde paa det Punkt. Derfor synes jeg heller ikke, det ærede Medlem har noget egentligt Grundlag for den Pessimisme, som han gav Ud-

tryk ved at sige, at han ikke havde meget Haab om en enstemmig Vedtagelse af Bankloven. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at naar man kommer til en virkelig Drøftelse af de enkelte Forhold, vil der være Mulighed for at samle Opfattelserne om en virkelig god og forstandig Løsning af Spørgsmaalet, en Løsning, som er tjenlig for Bankerne og Erhvervslivet, og det er dog det, vi skal tilstræbe, for Bankerne er jo til syvende og sidst, samtidig med at de skal sikre de Midler, som indestaar i dem, Erhvervslivets Tjenere.

Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, som ønskede at faa at vide af mig, hvor lang Frist jeg skulde have til at stille mine Ændringsforslag til Bankloven, skal jeg blot bemærke, at det kan jeg ikke imødekomme det ærede Medlem med at sige her, for det ved jeg ikke. Naar Lovforslaget har været til første Behandling her i Tinget, kommer det vel til Udvalgsbehandling; saa maa Udvalget drøfte sin Stilling og træde i Forhandling med Ministeren, og saa kommer jo ogsaa de Ændringsforslag, som man eventuelt fra Ministeriets Side maatte ønske at stille til dette Lovforslag; men paa hvilket Tidspunkt det sker, kan jeg ikke imødekomme det ærede Medlem med at sige i Øjeblikket.

Bramsnæs: Jeg maa i allerhøjeste Grad beklage den højtærede Handelsministers afvisende Holdning paa dette Punkt. Det forekommer mig, som jeg sagde før, at det er en Minimumsfordring at stille til et Ministerium at faa at vide, hvad det selv ønsker, naar det fremsætter et Lovforslag for Rigsdagen. Nu har den højtærede Handelsminister her fremsat et Lovforslag, som det ved Fremsættelsen erklæres, Ministeriet ikke er helt enig i, men vi kan altsaa ikke faa at vide i Rigsdagen, hvor dette Lovforslag skal behandles, hvad Ministeriets Stilling er. Jeg tror ikke, at der findes et lignende Tilfælde i den danske Rigsdags Historie: at Rigsdagen skal give sig til at behandle et Lovforslag uden at kunne faa at vide, hvorledes Ministeriets Stilling er; men det hænger vel sagtens sammen med, at Ministeriet slet ingen Stilling har til dette Lovforslag — det er rimeligvis det, der er i Vejen. Den højtærede Handelsminister er, om jeg saa maa sige, blevet tvunget til at fremsætte Lovforslaget og har saa gjort det uden at tage Stilling til det, og nu ønsker den højtærede Minister at holde sig i denne passive Stilling saa længe som muligt, og det